

การวิเคราะห์องค์ประกอบปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู

ANALYSIS OF COMPONENTS OF LEARNING SELF-DETERMINATION OF THE TEACHER STUDENTS

สรเสริญ หุ่นแสน¹, พัชรารณ ศรีสวัสดิ์², ชุศรี เลิศรัตนเดชากุล³ และวิลัยลักษณ์ ลังกา⁴
 Sansern Hunsan¹, Patcharaporn Srisawat², Chusri Lertrudachakul³ and Wilailak Langka⁴

^{1,2,4}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

³คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ

^{1,2,4}Faculty of Education, Srinakharinwirot University

³Faculty of Business Administration, King Mongkut's University of Technology North Bangkok

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบและระดับปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคกลาง ซึ่งได้มาโดยการกำหนดขนาดด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบของปณิธานแห่งตนทางการเรียน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ การเลือกและตัดสินใจทางการเรียน การแก้ปัญหาทางการเรียน การตั้งเป้าหมายทางการเรียน การสนับสนุนตนเองทางการเรียน การควบคุมตนเองทางการเรียน และการตระหนักรู้ในตนเองทางการเรียน มีค่าความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ในเกณฑ์สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถวัดองค์ประกอบของปณิธานแห่งตนทางการเรียนได้

2. นักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคกลาง มีปณิธานแห่งตนทางการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยในรายองค์ประกอบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบอยู่ในระดับสูง มีจำนวน 4 องค์ประกอบ คือ การตระหนักรู้ในตนเองทางการเรียน ($\bar{X} = 4.141$) การตั้งเป้าหมายทางการเรียน ($\bar{X} = 4.068$) การแก้ปัญหาทางการเรียน ($\bar{X} = 3.772$) การควบคุมตนเองทางการเรียน ($\bar{X} = 3.720$) และพบว่า คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่อยู่ในระดับปานกลางมีจำนวน 2 องค์ประกอบ คือ การเลือกและตัดสินใจทางการเรียน ($\bar{X} = 3.651$) และการสนับสนุนตนเองทางการเรียน ($\bar{X} = 3.473$)

คำสำคัญ: ปณิธานแห่งตนทางการเรียน การวิเคราะห์องค์ประกอบ นักศึกษาวิชาชีพครู

Abstract

The objective of this research was to investigate the components and level of learning self-determination of the students. The research sample was undergraduate students in Education majors of the Central Region Rajabhat Universities. And it is by the Multi-stage cluster random sampling method. The research instrument was a questionnaire of learning self-determined. The research results were analyzed by using a frequency, percentage, average, standard deviation and A Confirmatory Factor Analysis.

The results were found as follows:

1. Confirmatory factor analysis of the learning self-determined of the students revealed that the factor analysis model of learning self-determined consisted of 6 components: learning choice making and learning decision making, learning problem solving, learning goal setting, learning self-advocacy, learning self-control and learning self-awareness. All factors were consistent with the empirical data with a high standard factor loadings and level of statistical significance of 0.1 that could be measured the components of learning self-determination.

2. The students of Faculty of Education, Central Region Rajabhat Universities had high level of the learning self-determination. In considering mean score of each component, the findings suggested that there were 4 components having high mean: learning self-awareness ($\bar{X} = 4.141$), learning goal setting ($\bar{X} = 4.068$), learning problem solving ($\bar{X} = 3.772$), learning self-control ($\bar{X} = 3.720$). And found that, there were 2 components with moderate mean: learning choice making and learning decision making ($\bar{X} = 3.651$), and learning self-advocacy ($\bar{X} = 3.473$).

Keywords: Learning self-determined, Analysis of Components, Teacher students

บทนำ

ปณิธานแห่งตนเป็นแนวคิดเชิงจิตวิทยา ที่สามารถอธิบายถึงการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาชีพรู (Zhou & Xu, 2012: 49) ซึ่งเป็นวัยที่จำเป็นต้องปรับตัวในหลายด้าน เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งนับวันจะยิ่งทวีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ที่อาจส่งผลกระทบต่อ นักศึกษาได้ โดยวาริญา หงส์ทอง (2555: 50) ได้ศึกษาสภาพปัญหาการเรียนวิชาการศึกษาทั่วไปของ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า นักศึกษามีปัญหาทางการเรียนคือ การเข้าชั้นเรียน การอ่านหนังสือ การส่งงาน การสอบ เลือกวิชาเรียนไม่ได้

ตัดสินใจแก้ไขปัญหาทางการเรียนไม่ได้ ไม่ตั้งเป้าหมายทางการเรียน ไม่สามารถควบคุมตนเองให้ตั้งใจเรียนและ ส่งงานที่ได้รับมอบหมายได้ ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ นักศึกษาวิชาชีพรู พบว่า นักศึกษาวิชาชีพรูส่วนใหญ่ จะมีปัญหาทางการเรียนคือ ไม่สนใจในการเรียน ปัญหา การไม่เข้าชั้นเรียน การไม่ส่งงานหรือการบ้านที่ได้รับ มอบหมาย ไม่อ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบ ไม่เข้าสอบ ตามตารางสอบ ไม่สามารถเลือกวิชาที่จะลงทะเบียนได้ด้วยตนเอง ไม่สามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาการเรียน ของตนเองได้ ไม่สามารถตั้งเป้าหมายให้ตนเองประสบความสำเร็จในการเรียนได้ ไม่มีหนทางในการช่วยเหลือ ตนเองให้ประสบความสำเร็จในการเรียน และไม่สามารถ

ควบคุมตนเองให้ตั้งใจเรียน ปณิธานแห่งตนทางการเรียน จึงมีความสำคัญกับนักศึกษาวิชาชีพครู เพราะอยู่ในช่วงวัยแห่งการแสวงหาเป้าหมายและแนวทางการดำเนินชีวิต การพัฒนาปณิธานแห่งตนทางการเรียนให้กับนักศึกษาวิชาชีพครูจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง (Zhou & Xu, 2012: 49)

ปณิธานแห่งตนเป็นการผสมผสานระหว่างเจตคติและความสามารถของบุคคลในการตั้งเป้าหมายที่แตกต่างกัน รวมถึงเป็นการเลือกและการเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหาด้วยความรับผิดชอบของตนเอง (Ward, 2008: 2) ดังงานวิจัยของเซาเกรนและคนอื่นๆ (Shogren et al., 2012: 320) พบว่า การเสริมสร้างปณิธานแห่งตนเป็นวิธีที่ดีในการพัฒนานักศึกษาทางด้านการเรียน เพื่อให้ นักศึกษาบรรลุเป้าหมายของการประสบความสำเร็จในการเรียนและการเข้าถึงหลักสูตรการศึกษาได้ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีปณิธานแห่งตนทางการเรียน (A Self-Determination Theory: SDT) ของไรอัน และเดซี (Ryan & Deci, 2006: 68-70, Wehmeyer et al., 2003: 15) ซึ่งได้กำหนดปณิธานแห่งตนไว้ 8 องค์ประกอบ คือ (1) การเลือก (Choice making) (2) การตัดสินใจ (Decision making) (3) การแก้ปัญหา (Problem solving) (4) การตั้งเป้าหมาย (Goal setting) (5) การสนับสนุนตนเอง (Self-advocacy) (6) การควบคุมตนเอง (Self-control) (7) การตระหนักรู้ในตนเอง (Self-awareness) และ (8) การรู้ตนเอง (Self-knowledge) แล้วผู้วิจัยได้ดำเนินการสนทนากลุ่มกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม 4 แห่ง และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อเป็นการตรวจสอบองค์ประกอบปณิธานแห่งตนทางการเรียนในบริบทของประเทศไทย พบว่า ปณิธานแห่งตนทางการเรียนมีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ คือ การเลือกและการตัดสินใจทางการเรียน การแก้ปัญหาทางการเรียน การตั้งเป้าหมายทางการเรียน การสนับสนุนตนเองทางการเรียน การควบคุมตนเองทางการเรียน และการตระหนักรู้ในตนเองทางการเรียน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาองค์ประกอบปณิธานแห่งตนทางการเรียน โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และศึกษาระดับปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งผลจากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับการนำไปใช้จัดโปรแกรมเพื่อเสริมสร้างปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครูต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู
2. เพื่อศึกษาระดับปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู

ทบทวนวรรณกรรม

ปณิธานแห่งตนทางการเรียน เป็นลักษณะที่แสดงให้เห็นว่านักศึกษาวิชาชีพครูมีความคิด ความรู้สึก และมีแนวโน้มที่จะเกิดพฤติกรรมที่จะนำไปสู่ความมุ่งมั่นในการเลือกและตัดสินใจทางการเรียน การแก้ปัญหาทางการเรียนการตั้งเป้าหมายทางการเรียน การสนับสนุนตนเองทางการเรียน การควบคุมตนเองทางการเรียน และการตระหนักรู้ในตนเองทางการเรียนตามที่ตั้งใจไว้เกี่ยวกับการเรียน ไม่อยู่ภายใต้อิทธิพลของบุคคลอื่น และยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น นอกจากนี้เวิร์ด (Ward, 2008: 2) กล่าวว่า ปณิธานแห่งตนเป็นเจตคติที่จะนำบุคคลนั้นไปสู่การกำหนดเป้าหมายของชีวิตและความสามารถที่จะไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างเจตคติและความสามารถของบุคคลในการตั้งเป้าหมายที่แตกต่างกัน รวมถึงเป็นการเลือกและการเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหาในความรับผิดชอบด้วยตนเอง

ทฤษฎีปณิธานแห่งตน (Self-Determination Theory)

ทฤษฎีปณิธานแห่งตน เป็นทฤษฎีทางจิตวิทยา มีผู้พัฒนาขึ้นคือ เดซี (Edward L. Deci) และไรอัน (Richard M. Ryan) เมื่อปี ค.ศ. 1970 โดยได้รับการ

ยอมรับและนำทฤษฎีนี้ไปประยุกต์ใช้ในแวดวงการศึกษา จิตวิทยา รัฐศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งเดซีและไรอัน (Deci & Ryan, 2002: 68) กล่าวว่า ทฤษฎีปณิธานแห่งตน (Self-Determination Theory) เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึง แรงจูงใจและบุคลิกภาพของมนุษย์ จากผลการศึกษา วิจัยในเชิงประจักษ์และกระบวนการที่คนที่มีมุมมองมนุษย์ในเชิง อินทรีย์ พบว่า ธรรมชาติของมนุษย์จะมีความกระตือรือร้น และริเริ่มลงมือกระทำสิ่งต่างๆ โดยใช้วิธีการศึกษาแนวโน้มน ภายในของมนุษย์ คือ ความต้องการพื้นฐานทางจิตใจ 3 ประการ ได้แก่ ความต้องการมีความสามารถ (Need for competence) ความต้องการมีอิสระได้ด้วยตนเอง (Need for autonomy) และความต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น (Need for relatedness) ความต้องการ เหล่านี้เป็นแรงจูงใจภายในในการช่วยพัฒนาสังคม อย่างสร้างสรรค์รวมทั้งช่วยให้มนุษย์มีความสุขในการทำงานและการดำรงชีวิต โดยจะเป็นพลังที่กระตุ้นให้เกิด พฤติกรรม ซึ่งพลังในทฤษฎีปณิธานแห่งตนจะมีมาตั้งแต่ กำเนิดและเป็นความต้องการที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) ตามทฤษฎี ปณิธานแห่งตนจะเป็นแนวโน้มนภายในธรรมชาติของ มนุษย์ที่จะแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ (Novelty) และท้าทาย เป็นแนวโน้มนที่จะเพิ่มการใช้ความสามารถของตน และ เรียนรู้รางวัลเบื้องต้นจากการทำพฤติกรรมที่เกิดจาก แรงจูงใจภายใน มนุษย์จะมีแรงจูงใจภายในเพราะการเห็น คุณค่าในการทำกิจกรรมนั้นๆ โดยแสดงออกในแง่ของ การเพิ่มผลการปฏิบัติงาน มีความเพียรพยายาม และ เห็นคุณค่าในตนเอง

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิชาชีพ ครุ ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ตั้งอยู่ในกลุ่มภาคกลาง ปีการศึกษา 2558 สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวง ศึกษาธิการจำนวน 16,186 คน (สำนักงานคณะกรรมการ

การอุดมศึกษา, 2558)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษา วิชาชีพครู ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ ของมหาวิทยาลัย ราชภัฏที่ตั้งอยู่ในกลุ่มภาคกลาง ปีการศึกษา 2558 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวง ศึกษาธิการ จำนวนทั้งสิ้น 1,147 คน ซึ่งได้มาโดยการ กำหนดขนาดด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage cluster random sampling method) (Tabachnick & Fidell, 2001: 588)

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สัมภาษณ์นักศึกษาวิชาชีพครูโดยใช้ข้อคำถามจากผู้วิจัย สนทนากลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นผู้สอนในสถาบัน อุดมศึกษา จำนวน 5 ท่าน และนักศึกษาวิชาชีพครูจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่ง แห่งละ 8 คน เพื่อหา องค์ประกอบและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปณิธานแห่งตน ทางการเรียนรู้ หลังจากนั้นนำมาสังเคราะห์ในการกำหนด กรอบแนวคิดเพื่อนำไปพัฒนาแบบวัดปณิธานแห่งตน ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งแบบวัดปณิธาน แห่งตนทางเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู ประกอบ ไปด้วยข้อคำถามจำนวน 6 ด้าน จำนวน 52 ข้อ คุณภาพ ของแบบวัดปณิธานแห่งตนทางเรียนรู้ของนักศึกษา วิชาชีพครู มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence: IOC) อยู่ระหว่าง 0.8-1.0 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item-total Correlation) โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) เท่ากับ .94

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบวัดปณิธานแห่งตน ทางการเรียนรู้

ขั้นที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง

สมบูรณ์ของแบบวัดปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพรุ แล้วนำไปจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทางการวิจัย

การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence: IOC) ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item-total Correlation) ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) สัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficients)

2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA)

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพรุ

1.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง (A Confirmatory Factor Analysis: The First Order)

1.1.1 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading: b) ของตัวชี้วัดองค์ประกอบที่ 1 คือ การเลือกและตัดสินใจทางการเรียน (LCD) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.760-0.790 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบที่ 2 คือ การแก้ปัญหาทางการเรียน (LPS) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.596-0.785 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบที่ 3 คือ การตั้งเป้าหมายทางการเรียน (LGS) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.692-0.793 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบที่ 4 คือ การสนับสนุนตนเองทางการเรียน (LSA) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.699-0.828 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบที่ 5 คือ การควบคุมตนเองทางการเรียน (LSC) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.659-0.774 และตัวชี้วัดขององค์ประกอบที่ 6 คือ การตระหนักรู้ในตนเองทางการเรียน (LSW) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.764-0.778 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE) ค่าการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (t) และค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R^2) ของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง หลังปรับโมเดล ($n = 1,147$ คน)

องค์ประกอบปณิธาน แห่งตนทางการเรียน ของนักศึกษาวิชาชีพรุ	ตัวชี้วัด	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ มาตรฐาน (b)	ความ คลาดเคลื่อน มาตรฐาน (SE)	ค่าทดสอบ นัยสำคัญ (t)	สัมประสิทธิ์ พยากรณ์ (R^2)
1. การเลือกและ ตัดสินใจทาง การเรียน (LCD)	การคิดวิเคราะห์ (LCD1)	0.760	0.034	23.584**	0.577
	การพิจารณาอย่างรอบคอบ (LCD2)	0.790	0.034	24.856**	0.624
	การตัดสินใจ (LCD3)	0.766	-	-	0.586
2. การแก้ปัญหา ทางการเรียน (LPS)	การวิเคราะห์สภาพปัญหา (LPS1)	0.596	0.041	19.269**	0.355
	การจัดการข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา (LPS2)	0.718	0.026	23.854**	0.516
	วิธีการแก้ปัญหา (LPS3)	0.785	-	-	0.616
3. การตั้งเป้าหมาย ทางการเรียน (LGS)	การกำหนดจุดหมายในการเรียน (LGS1)	0.694	0.022	23.529**	0.482
	การคำนึงถึงความรู้ (LGS2)	0.692	0.023	23.655**	0.479
	ความสนใจในการเรียน (LGS3)	0.793	-	-	0.629

ตารางที่ 1 คำนวณหาค่าองค์ประกอบ (b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE) ค่าการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (t) และค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ (R²) ของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง หลังปรับโมเดล (n = 1,147 คน) (ต่อ)

องค์ประกอบปณิธาน แห่งตนทางการเรียน ของนักศึกษาวิชาชีพครู	ตัวชี้วัด	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ มาตรฐาน (b)	ความ คลาดเคลื่อน มาตรฐาน (SE)	ค่าทดสอบ นัยสำคัญ (t)	สัมประสิทธิ์ พหุคูณ (R ²)
4. การสนับสนุนตนเอง ทางการเรียน (LSA)	การแสวงหาหนทางที่จะช่วยเหลือตนเอง (LSA1)	0.828	0.041	21.152**	0.686
	การขอความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น (LSA2)	0.733	0.023	24.452**	0.538
	การขอความช่วยเหลือจากหน่วยงาน (LSA3)	0.699	-	-	0.488
5. การควบคุมตนเอง ทางการเรียน (LSC)	การกำกับตนเองในการเรียน (LSC1)	0.659	0.025	20.990**	0.434
	การบังคับพฤติกรรมของตนเองในการเรียน (LSC2)	0.774	-	-	0.599
	พฤติกรรมสอดคล้องกับการเรียน (LSC3)	0.669	0.043	21.160**	0.447
6. การตระหนักรู้ใน ตนเองทางการเรียน (LSW)	การรู้จักทำความเข้าใจในความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเอง (LSW1)	0.778	0.037	22.075**	0.606
	การรับรู้ข้อดีและข้อควรปรับปรุงในการเรียน (LSW2)	0.765	-	-	0.586
	การพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จในการเรียน (LSW3)	0.764	0.026	21.528**	0.583

** p < .01

1.1.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่งขององค์ประกอบปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครูหลังการปรับโมเดล โดยปรับแก้รูปแบบสมมติฐานตามค่าดัชนีความกลมกลืนพบว่า ความเหมาะสมพอดีของโมเดลมีค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square: χ^2) เท่ากับ 62.834 ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (p) เท่ากับ 0.860 ที่จำนวนองศาความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 76 ซึ่งค่า p มากกว่าเกณฑ์การพิจารณา คือ 0.05 และมีค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square: χ^2/df) เท่ากับ 0.827 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์การพิจารณา คือ 2.00 ซึ่งสามารถแปลความหมายได้ว่า โมเดลมีความเหมาะสมพอดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาประกอบกับดัชนีความ

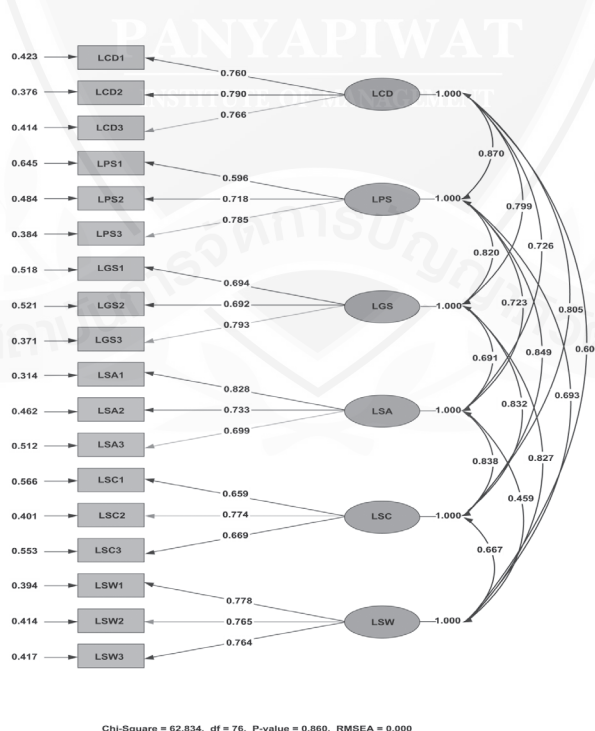
เหมาะสมพอดีค่าอื่นๆ ได้แก่ ค่าดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดี (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.994 ที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณา ซึ่งต้องมีค่ามากกว่า 0.90 ค่าดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดีที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.986 ที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณา ซึ่งต้องมีค่ามากกว่า 0.90 ค่าดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดีเชิงเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 ที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณา ซึ่งต้องมีค่ามากกว่า 0.90 ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.012 ที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณา ซึ่งต้องมีค่าน้อยกว่า 0.05 ค่าดัชนีรากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.000 ที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณา ซึ่งต้องมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าดัชนีทดสอบโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่งของแบบวัดองค์ประกอบปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู หลังปรับโมเดล ($n = 1,147$ คน)

ดัชนีบ่งชี้ความเหมาะสมพอดี	ค่าดัชนี	เกณฑ์	ผลบ่งชี้
1. ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square: χ^2) 62.834 (P-value = 0.860)	62.834	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	เหมาะสมดี
2. ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (p)	0.860	< 0.05	เหมาะสมดี
3. ค่าสถิติไคสแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square/df: 62.834/76)	0.827	< 2.00	เหมาะสมดี
4. ดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดี (GFI)	0.994	> .90	เหมาะสมดี
5. ดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดีที่ปรับแก้แล้ว (AGFI)	0.986	> .90	เหมาะสมดี
6. ดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดีเชิงเปรียบเทียบ (CFI)	1.000	> .90	เหมาะสมดี
7. ดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR)	0.012	< .05	เหมาะสมดี
8. ดัชนีรากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA)	0.000	< .05	เหมาะสมดี

จากค่าดัชนีต่างๆ ข้างต้น สามารถแปลความหมายได้ว่าโมเดลมีความเหมาะสมพอดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อให้เห็นเด่นชัด ผู้วิจัยจึงนำเสนอโมเดลวิเคราะห์

องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับหนึ่งขององค์ประกอบปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู หลังปรับโมเดล ดังแสดงในภาพที่ 1

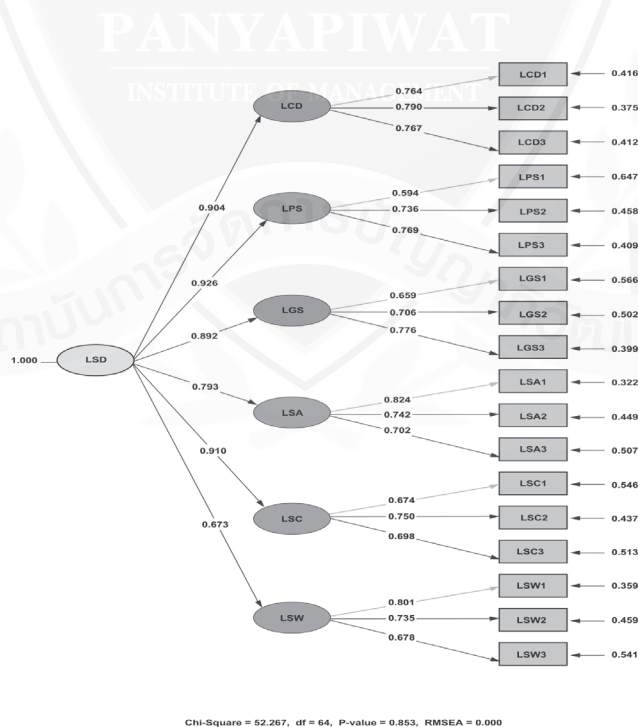

ภาพที่ 1 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่งขององค์ประกอบปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู หลังปรับโมเดล

1.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง (A Confirmatory Factor Analysis: The Second Order)

1.2.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง พบว่า การวิเคราะห์ก่อนปรับโมเดลนั้น ไม่สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าไคสแควร์ (Chi-square: χ^2) เท่ากับค่า $p < .01$ มีองศาของควมอิสระ (df) เท่ากับ 129 และค่าดัชนีรากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.065 ผู้วิจัยจึงปรับโมเดลตามดัชนี (Modification Indices) และค่าพารามิเตอร์ที่คาดว่าจะเปลี่ยนแปลงทางสถิติ (EPC) (Sarlis, Satorra & Van der Veld, 2009: 570) ทำให้ได้โมเดลที่มีความสอดคล้องกลมกลืน ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่สองหลังปรับโมเดลแล้ว พบว่า ค่าไคสแควร์ (Chi-square: χ^2) เท่ากับ 52.267 ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (p) = 0.853 การพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนจากค่าไคสแควร์

พบว่า โมเดลและข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน (Hooper, Coughlan & Mullen, 2008: 54-55) และเมื่อพิจารณาจากค่าอื่นๆ ร่วมด้วย คือ ค่าสถิติไคสแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square: Chi-square: χ^2/df) ควรมีค่าน้อยกว่า 2 ส่วนค่าดัชนีความเหมาะสมพอดี (GFI) ค่าดัชนีความเหมาะสมพอดีที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) ค่าดัชนีวัดระดับความเหมาะสมเชิงเปรียบเทียบ (CFI) ควรมีค่ามากกว่า 0.09 ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษในรูปของคะแนนมาตรฐาน (SRMR) ค่าดัชนีที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) ควรมีค่าน้อยกว่า 0.05 (Hooper, Coughlan & Mullen, 2008: 54-55) จากค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมดังกล่าวแสดงว่า โมเดลองค์ประกอบปนิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครูสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังแสดงในภาพที่ 2 และผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 3

ภาพที่ 2 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองขององค์ประกอบปนิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู หลังปรับโมเดล

ตารางที่ 3 ค่าดัชนีทดสอบโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองขององค์ประกอบปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู หลังปรับโมเดล

ดัชนีบ่งชี้ความเหมาะสมพอดี	ค่าดัชนี	เกณฑ์	ผลบ่งชี้
1. ค่าไคสแควร์ (Chi-square: χ^2) 52.267 (P-value = 0.853)	52.267	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	เหมาะสมดี
2. ค่าสถิติไคสแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square: Chi-square/df: 52.267/64)	0.817	< 2.00	เหมาะสมดี
3. ดัชนีความเหมาะสมพอดี (GFI)	0.995	> 0.90	เหมาะสมดี
4. ค่าดัชนีความเหมาะสมพอดีที่ปรับแก้แล้ว (AGFI)	0.987	> 0.90	เหมาะสมดี
5. ดัชนีวัดระดับความเหมาะสมเชิงเปรียบเทียบ (CFI)	1.000	> 0.90	เหมาะสมดี
6. ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษในรูปของคะแนนมาตรฐาน (SRMR)	0.014	< 0.05	เหมาะสมดี
7. ค่าดัชนีที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA)	0.000	< 0.05	เหมาะสมดี

1.2.2 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบการวิเคราะห์องค์ประกอบปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครูในการวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่สองพบว่า มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.673 ถึง 0.926 โดยพบว่า องค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานมากที่สุดคือ องค์ประกอบด้านการแก้ปัญหาทางการเรียนมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ 0.926 รองลงมาคือ องค์ประกอบด้านการควบคุมตนเองทางการเรียนมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ 0.910 องค์ประกอบด้านการเลือกและตัดสินใจทางการเรียนมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ 0.904 องค์ประกอบด้าน

การตั้งเป้าหมายทางการเรียนมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ 0.892 องค์ประกอบด้านการสนับสนุนตนเองทางการเรียนมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ 0.793 และองค์ประกอบด้านการตระหนักรู้ในตนเองทางการเรียนมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ 0.673 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4

สรุปว่า องค์ประกอบปณิธานแห่งตนทางการเรียนประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ การเลือกและการตัดสินใจทางการเรียน การแก้ปัญหาทางการเรียน การตั้งเป้าหมายทางการเรียน การสนับสนุนตนเองทางการเรียน การควบคุมตนเองทางการเรียน และการตระหนักรู้ในตนเองทางการเรียน

ตารางที่ 4 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (B) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE) ค่าการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (t) และค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R^2) ขององค์ประกอบปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู

องค์ประกอบ	น้ำหนัก องค์ประกอบ (B)	ความ คลาดเคลื่อน มาตรฐาน (SE)	ค่าทดสอบ นัยสำคัญ (t)	สัมประสิทธิ์ พยากรณ์ (R^2)
1. การเลือกและตัดสินใจทางการเรียน (LCD)	0.904	0.051	25.521**	0.817
2. การแก้ปัญหาทางการเรียน (LPS)	0.926	0.062	19.125**	0.858
3. การตั้งเป้าหมายทางการเรียน (LGS)	0.892	0.042	19.392**	0.796
4. การสนับสนุนตนเองทางการเรียน (LSA)	0.793	0.063	23.407**	0.630
5. การควบคุมตนเองทางการเรียน (LSC)	0.910	0.043	21.688**	0.827
6. การตระหนักรู้ในตนเองทางการเรียน (LSW)	0.673	0.059	18.192**	0.453

** $p < .01$

2. การศึกษาระดับปณิธานแห่งตนทางการเรียน ของนักศึกษาวิชาชีพครู

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครูโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.800 และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยในรายองค์ประกอบพบว่า คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบอยู่ในระดับสูงจำนวน 4 องค์ประกอบ คือ การแก้ปัญหาทางการเรียน ($\bar{X} = 3.772$) การตั้งเป้าหมายทางการเรียน ($\bar{X} = 4.068$) การควบคุมตนเองทางการเรียน ($\bar{X} = 3.720$) และการตระหนักรู้ในตนเอง

ทางการเรียน ($\bar{X} = 4.141$) นอกจากนั้นคะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 2 องค์ประกอบ คือ การเลือกและตัดสินใจทางการเรียน ($\bar{X} = 3.651$) และการสนับสนุนตนเองทางการเรียน ($\bar{X} = 3.473$) ส่วนคะแนนเฉลี่ยของตัวชี้วัดปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครูตามองค์ประกอบย่อยทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.456-4.256 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางจนถึงระดับสูง ดังตารางที่ 5 และมีการกระจายร้อยละของระดับปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู ($n = 1,147$)

องค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปณิธานแห่งตนทางการเรียน
1. การเลือกและตัดสินใจทางการเรียน	3.651	0.567	ปานกลาง
2. การแก้ปัญหาทางการเรียน	3.772	0.579	สูง
3. การตั้งเป้าหมายทางการเรียน	4.068	0.545	สูง
4. การสนับสนุนตนเองทางการเรียน	3.473	0.675	ปานกลาง
5. การควบคุมตนเองทางการเรียน	3.720	0.604	สูง
6. การตระหนักรู้ในตนเองทางการเรียน	4.141	0.561	สูง
ปณิธานแห่งตนทางการเรียนโดยภาพรวม	3.800	0.472	สูง

ตารางที่ 6 การกระจายร้อยละของระดับปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู (n = 1,147)

องค์ประกอบ	ปณิธานแห่งตน ทางการเรียน ระดับต่ำ	ปณิธานแห่งตน ทางการเรียน ระดับปานกลาง	ปณิธานแห่งตน ทางการเรียน ระดับสูง
1. การเลือกและตัดสินใจทางการเรียน	21 (1.83)	607 (52.92)	519 (45.25)
2. การแก้ปัญหาทางการเรียน	9 (0.78)	488 (42.55)	650 (56.67)
3. การตั้งเป้าหมายทางการเรียน	2 (0.17)	267 (23.28)	878 (76.55)
4. การสนับสนุนตนเองทางการเรียน	60 (5.23)	669 (58.33)	418 (36.44)
5. การควบคุมตนเองทางการเรียน	19 (1.66)	536 (46.73)	592 (51.61)
6. การตระหนักรู้ในตนเองทางการเรียน	4 (0.35)	245 (21.36)	898 (78.29)
ปณิธานแห่งตนทางการเรียนโดยภาพรวม	2 (0.17)	424 (36.97)	721 (62.86)

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บหมายถึงร้อยละ

อภิปรายผล

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปณิธานแห่งตนทางการเรียน พบว่า ปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครูมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ การเลือกและตัดสินใจทางการเรียน การแก้ปัญหาทางการเรียน การตั้งเป้าหมายทางการเรียน การสนับสนุนตนเองทางการเรียน การควบคุมตนเองทางการเรียน และการตระหนักรู้ในตนเองทางการเรียน ดังที่แนวคิดของไรอันและเดซี (Ryan & Deci, 2006: 1557) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบปณิธานแห่งตน ประกอบด้วย การเลือก การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การตั้งเป้าหมาย การสนับสนุนตนเอง การควบคุมตนเอง การตระหนักรู้ในตนเอง และการรู้ตนเอง ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบบ่งชี้ให้เห็นว่า องค์ประกอบปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครูมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งนี้ เนื่องจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองพบว่า มีค่าดัชนีทดสอบประสิทธิภาพของโมเดล ได้แก่ ค่าไคสแควร์ (Chi-square: χ^2) มีค่าเท่ากับ 52.267 ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (p) = 0.853 การพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนจากค่าไคสแควร์พบว่า โมเดล

และข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าสถิติไคสแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square: Chi-square/df: 52.267/64) มีค่าเท่ากับ 0.817 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 2.0 แสดงว่าโมเดลมีลักษณะสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับที่น่าพอใจ (Hooper, Coughlan & Mullen, 2008: 54-55) และเมื่อพิจารณาจากค่าอื่นๆ ร่วมด้วย คือ ค่าสถิติไคสแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square: Chi-square: χ^2 /df) ควรมีค่าน้อยกว่า 2 ส่วนค่าดัชนีความเหมาะสมพอดี (GFI) ค่าดัชนีความเหมาะสมพอดีที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) ค่าดัชนีวัดระดับความเหมาะสมเชิงเปรียบเทียบ (CFI) ควรมีค่ามากกว่า 0.09 ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษในรูปของคะแนนมาตรฐาน (SRMR) ค่าดัชนีที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) ควรมีค่าน้อยกว่า 0.05 (Hooper, Coughlan & Mullen, 2008: 54-55) ทั้งนี้ เนื่องจากค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมมีการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยกัน จึงทำให้โมเดลองค์ประกอบปณิธานแห่งตนทางการเรียนของนักศึกษา

วิชาชีพครูสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สามารถวัดองค์ประกอบปณิธานแห่งตนทางการเรียนได้ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวเป็นการยืนยันความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) ของแบบวัดปณิธานแห่งตนทางการเรียน ทั้งนี้เนื่องจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเป็นเทคนิคและวิธีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างที่วิธีหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับนงลักษณ์ วิรัชชัย (2537: 53 อ้างใน Joreskog & Sorbom, 1989: 23-28) ที่กล่าวว่า ขั้นตอนที่สำคัญในการวิเคราะห์โมเดลลิสเรลอีกขั้นตอนหนึ่งคือการตรวจสอบความเที่ยงตรงของโมเดลลิสเรลที่เป็นสมมติฐานการวิจัย หรือการประเมินความถูกต้องของโมเดล หรือการตรวจสอบความเหมาะสมพอดีระหว่างข้อมูลเชิงประจักษ์กับโมเดล

2. นักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคกลาง มีปณิธานแห่งตนทางการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยในรายองค์ประกอบพบว่า คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบอยู่ในระดับสูงจำนวน 4 องค์ประกอบ คือ การแก้ปัญหาทางการเรียน การตั้งเป้าหมายทางการเรียน การควบคุมตนเองทางการเรียน และการตระหนักรู้ในตนเองทางการเรียน ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษวิชาชีพครูส่วนใหญ่มีปณิธานแห่งตนทางการเรียน มีความตั้งใจที่จะศึกษาในสายวิชาชีพครู เมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้วก็มีความมุ่งมั่นที่จะประกอบอาชีพครูในอนาคต นอกจากนี้คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 2 องค์ประกอบ คือ การเลือกและตัดสินใจทางการเรียน และการสนับสนุนตนเองทางการเรียน ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษวิชาชีพครูอาจได้รับการพัฒนาทักษะการเลือกและตัดสินใจทางการเรียน และการสนับสนุนตนเองทางการเรียนไม่มากนัก โดยนักศึกษวิชาชีพครูได้กล่าวถึง การขาดทักษะที่จะเลือกและตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียน อีกทั้งยังกล่าวถึงการสนับสนุนตนเองทางการเรียนให้ประสบความสำเร็จยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร จึงทำให้องค์ประกอบ คือ การเลือกและตัดสินใจทางการเรียน และการสนับสนุนตนเองทางการเรียน อยู่ในระดับ

ปานกลาง นอกจากนี้นักศึกษาวิชาชีพครูยังได้กล่าวถึงการแสดงพฤติกรรมทางการเรียนที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับปณิธานแห่งตนทางการเรียนของตนเอง โดยสามารถแก้ไขปัญหาทางการเรียนด้วยตนเอง มีการตั้งเป้าหมายทางการเรียนที่สอดคล้องกับความสามารถของแต่ละบุคคล มีการควบคุมความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเองให้มุ่งมั่นในการแสดงพฤติกรรมทางการเรียนที่ถูกต้อง รู้และเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนของตนเอง พร้อมทั้งจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และพัฒนาให้การเรียนรู้ของตนมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อที่ในอนาคตจะได้ประกอบอาชีพครูตามที่ได้ตั้งใจไว้ สอดคล้องกับไนร์เจ (Nirje, 2008: 177) ที่ได้กล่าวว่า ปณิธานแห่งตนเป็นการมีสิทธิในการกระทำใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นอยู่ของตนเอง สามารถดำเนินชีวิตด้วยตนเองเกี่ยวกับการเลือก การกล้าแสดงออก การควบคุมตนเอง การจัดการตนเอง และการตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยในภาพรวมนักศึกษวิชาชีพครูจะมีปณิธานแห่งตนทางการเรียนในระดับสูง แต่ในบางด้าน ได้แก่ การเลือกและตัดสินใจทางการเรียน และการสนับสนุนตนเองทางการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งควรที่จะเสริมสร้างพัฒนาให้เพิ่มขึ้นโดยการให้คำปรึกษากลุ่มต่อไป ซึ่งผลการศึกษาศาสนาไปสู่การหาแนวทางในการเสริมสร้างรูปแบบการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานเทคนิค เพื่อให้ นักศึกษวิชาชีพครูมีปณิธานแห่งตนทางการเรียนในระดับที่สูงต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปณิธานแห่งตนทางการเรียนกับประชากรในเขตพื้นที่อื่นๆ หรือผู้เรียนในระดับต่างๆ
2. ควรมีการศึกษาปณิธานแห่งตนในบริบทต่างๆ เช่น ด้านการใช้ชีวิต ด้านอาชีพ ด้านสุขภาพ ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว เป็นต้น
3. ควรศึกษาในรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดปณิธานแห่งตนทางการเรียน

References

- Deci, E. L. & Ryan, R. M. (2002). *Handbook of self-determination research*. Rochester, NY: University of Rochester Press.
- Higher Education Commission. (2015). *Total number of students in 2015 classified by institutions, education level, and gender*. Retrieved June 9, 2015, from <http://www.mua.go.th/infodata/49/all2549.html> [in Thai]
- Hongthong, W. (2012). *Learning Problem of General Education Courses of Regular Students of Rajabhat Universities*. Bangkok: (Unpublished). [in Thai]
- Hooper, D., Coughlan, J. & Mullen, M. R. (2008). Structural Equation Modeling: Guidelines for Determining Model Fit. *Electronic Journal on Business Research Methods*, 6(1), 53-60.
- Nirje, B. (2008). The Right to Self-determination. In W. Wolfensberger (Ed.). *Normalization: The Principle of Normalization in human services*. (pp.176-193). Toronto: National Institute on Mental Retardation.
- Ryan, R. M. & Deci, E. L. (2006). Self-Regulation and the Problem of Human Autonomy: Does Psychology Need Choice, Self-Determination, and Will?. *Journal of Personality*, 74(6), 1557-1586.
- Saris, W. E., Satorra, A. & Van der Veld, W. M. (2009). Testing Structural Equation Models or Detection of Misspecifications?. *Structural Equation Modeling*, 16(4), 561-582.
- Shogren, K. A., Palmer, S. B., Wehmeyer, M. L. Williams-Diehm, K. & Little, T. (2012). Effect of intervention with the Self-Determined Learning Model of Instruction on access and goal attainment. *Remedial and Special Education*, 33(5), 320-330.
- Tabachnick, B. G. & Fidell, L. S. (2001). *Using Multivariate Analysis*. Boston: Allyn and Bacon.
- Ward, M. I. (2008). The many facets of self-determination. NICHCY Transition Summary. *National Center for Children and Youth with Disabilities*, 5, 2-3.
- Wehmeyer, M. L., Abery, B. H., Mithaug, D. E. & Stancliffe, R. J. (2003). *Theory in self-determination foundations for educational practice*. Illinois: Charles C Thomas Publisher.
- Wiratchai, N. (1994). *Linear Structural Relationship (LISREL) Statistical Analysis for Social Sciences and Behavioral Science Research*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]
- Zhou, M. & Xu, Y. (2012). A self-determination approach to understanding Chinese university students' choice of academic majors. *Individual Differences Research*, 10, 49-59.

Name and Surname: Sansern Hunsan

Highest Education: Ph.D. Candidate, Doctor of Philosophy Program in Research and Development on Human Potentials, Concentration Area of Psychology of Human Development and Counseling. Faculty of Education, Srinakharinwirot University

University or Agency: Srinakharinwirot University

Field of Expertise: Guidance & Counseling Psychology

Address: Department of Psychology and Guidance, Faculty of Education, Rajabhat Rajanagarindra University

Name and Surname: Patcharaporn Srisawat

Highest Education: Ed.D. in Counseling Psychology, Srinakharinwirot University

University or Agency: Srinakharinwirot University

Field of Expertise: Counseling Psychology

Address: Department of Guidance and Education Psychology, Faculty of Education, Srinakharinwirot University

Name and Surname: Chusri Lertrudachakul

Highest Education: Ed.D. in Counseling Psychology, Srinakharinwirot University

University or Agency: King Mongkut's University of Technology North Bangkok

Field of Expertise: Counseling Psychology

Address: Department of Industrial Business Administration, Faculty of Business Administration, King Mongkut's University of Technology North Bangkok

Name and Surname: Wilailak Langka

Highest Education: Ph.D. in Applied Behavioral Science Research, Srinakharinwirot University

University or Agency: Srinakharinwirot University

Field of Expertise: Measurement and Educational Research

Address: Department of Measurement and Educational Research, Faculty of Education, Srinakharinwirot University